

'பிறர்க்கு உதவி செய்யார் பரொஞ்சலெவம் வறே
பிறர்க்கு உதவி ஆககுபவர் பறே ஆம் - பிறர்க்கு உதவி
செய்யாக் கருங்கடல் நீ ர் சனெற்று புயல் முகந்து
பெய்யாக் கொடக்கும் பிறர்க்கு.' - (பாடல் . 4)

நல்ல நட்பினர் பிரிதல் கபடாது:- நலெ உமியடோடு கபடியது. உள்ளே அரிசி இருக்கும் .
உமியடோடு கபடிய நலெ தான் மீ ண்டும் முளகைகும் . இந்த நலெல்லிரந்து சிறிதளவு
உமி நீ ங்கினாலும் அது முளகைகாது. முளகைத்து, வளர்ந்து, பித்துக் கதிர் விடும்
தகுதியை அது இழந்து விடும் . இதே போலத் தான் நட்பும் . இணைபிரியா நண்பர் இருவா,;
மிகவும் அந்நியனோனியமாகவும் , கருத்து மாறுபடாமலும் , பிரியாமலும் , இருப்பதே
இவர்கள்குப் பரொமதைதரும் . அப்படியில்லாமல் , ஏதோ காரணத்தினால் வறேபாடு
கொண்டு, நீ ண்ட நட்பை முறித்துக் கொண்டு பிரிகிறார்கள் . பிறகு, மனம் மாறி முன்பு
போலவே ஒன்றுபட்டு நண்பர்களானாலும் , அந்த இடையிட்ட நட்பு சிறப்புடையதாக
இருக்காது. அது அற்பமாகவே தோன்றும் . ஆகவே, நல்ல நட்பை விரும்புவோர் , சிறு
விடயங்களில் மன வறேபாடு கொள்ளாமல் , நட்பில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் .
பகையினால் பிரிவது உமி நீ ங்கிய நலெ எப்படி முளகைகும் தகுதியை இழந்ததோ
அதுபோல் ஆகிவிடும் . சிறந்த ஆதாரங்களுடன் நட்பின் தன்மையைப் பசேும்
பாங்கினைச் சிவப் பிரகாச சுவாமிகள் சிறப்புறக் கபறுவதைக் காண்கின்றோம் .

'நீ க்கம் அறும் இரவர நீ ங்கிப் புணர்ந்தாலும்
நோக்கின் அவர் பரொமதை நொய்து ஆகும் - பபிக்குழலாய !
நலெலின் உமி சிறிது நீ ங்கிப் பழமபைபோல்
புல்லினம் திண்மநிலை பபோம் .' - (பாடல் . 5)

கண் இரண்டு ஒன்றையே காண் :- நம் முகத்தில் இரண்டு கண்கள் உள்ளன . அவற்றால்
நாம் காட்சிகளைப் பார்க்கின்றோம் . இரண்டு கண்கள் இருந்தாலும் , அவை
தனித்தனியே வறே வறே பொருட்களைப் பார்க்கவில்லை . இரண்டு கண்களும் சரேந்து
ஒரு பொருளையோ , அல்லது ஒரு காட்சியையோதான் காண்கின்றன . ஒரே நரேத்தில்
அவகைளால் ஒன்றுக்கு மறேபட்ட பொருளைப் பார்க்க முடியாது . இதேபோலக் குடும்ப
வாழ்க்கையில் இரு கண்கள் போன்றவர்கள் கணவனும் , மனைவியும் . இவர்கள்
இணைந்து ஒத்த கருத்துடன் செயற்பட்டால் இவ்வாழ்க்கையில் தரமங்கள் நடபெறும் .
இவர்கள் கருத்து வறேபாடு கொண்டு, நவவ;Nற்று திசகைளில் செயற்பட்டால் , குடும்ப
வாழ்வில் குளறுபடிகள் தான் ஏற்படும் . காதலராகிய கணவன் , மனைவி இருவரும்
சரேந்து வாழ்தல் அவர்கள் கடமையாகும் .

'காதல் மனையாளும் காதலனும் மாறு இன்றித்
தீ து இல் ஒருகருமம் செய்பவே - ஒதுகலை
எண் இரண்டும் ஒன்றும் மதிஎன் முகத்தாய ! நோக்கல்தான்
கண் ; இரண்டு ஒன்றையே காண் ' -- (பாடல் . 6)

கல்விச் சரொக்கக் கபடாது:- கடல் நீ ர் உறந்து போனால் அது பனிக் கடலாகும் . வட
துருவ, தனெ துருவங்களிலுள்ள கடல் நீ ர் உறந்து பனிக் கட்பியாகி விடுகின்றது.
அகத்தியர் என்னும் முனிவர் குட்டையானவர் , குறுமுனி என்பர் , முனிவர் க்கெல்லாம்
தலமையானவர் , பரொம் தவங்களையிறிப் பரொமதை கொண்டவர் . வலிமை பெற்ற ஆண்
சிங்கம் போன்றவர் . கடல் ஆழமானது , அகலமானது . பரேலி எழுப்பக் கபடியது.
அதனால் , கடலுக்குச் சரொக்கம் உள்ளது . இவ்வாறான கடலகைக் குள்ள உருவங்

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Wednesday, 02 August 2017 16:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 16:24

கொண்ட அகத்தியர் தம் கையினால் அள்ளிக் குடித்து அதை வற்றச் செய்து விட்டார். கடலை அள்ளிக் குடிக் க ஓர் அகத்தியர் இருந்தது போல, கல்வியிலும் சரூக்கடையைக் கட்டாது. ஏனெனில், அவரையும் விட வல்லவர் ஒருவரால் அடக்கப்படுவார்.

'கடலே அனையைம் யாம் கல்வியால் என்னும் அடல் ஏறு அனையை சரூக்கு ஆழத்தி - விடலே முனிக்கு அரசுகயால் முகந்து முழங்கும் பனிக் கடலும் உண்ணப்படும்.' - (பாடல் . 7)

சினம் காக்கும் பண் சிறந்தது:- பரூ மழை காலங்களில் ஆறு, ஏரிகளில் வளம் பரூகி, பரூநாசம் விளவிக் கும் . அதைத் தடுக்க, கரகைளை உயர்த்தி அமைப்பார்கள் . இதனை உட்கைக் குடியாது வளம் பரூக்கு அடங்கிவிடும் . இதனால் வளம் பரூக்கு நன்மை, நமக்கும் நன்மை. இதே போல, ஒருவன் கோபம், அவன் மனத்தைத் தன் வசப்படுத்திப் பொங்கி எழக் கட்டும் . அப்போது அவன், தன் கோபம் மலேயம் பொங்காதபடி பொறுமையைக் கடைபிடித்து, அதை அடங்கும்படி செய்ய வேண்டும் . இதனால் அவனுக்கும், பிறருக்கும் நன்மை உண்டாம் . எனவே, சினம் காக்கும் பண்பே சிறந்ததாகும்

'உள்ளம் கவர்ந்து எழுந்து ஓங்கும் சினம் காத்துக் கொள்ளும் குணமே குணம் என்க - வளம் பரூ தடுத்தல் அரிதோ? தடங்கரதை அந் தடுத்தல் விடத்தல் அரிதோ? விளம்பு'- (பாடல்;; 8)

மலையோர் வலியோரைச் சார்ந்து வாழ வேண்டும் :- சிவபிரான் பக்தர்களின் பிச்சைகளை ஏற்றுக் கொள்பவர் . அவர் மிகக் கவலம் கொண்டவர் . பாம்புக்குக் கண்களே சுவியாகும் . அவற்றைக் கட்சுவி எனப் பரூ . பாம்பைக் கண்டு நாம் பயப்படுவோம் . ஆனால் அது ஒரு பயந்த பிராணி . கருடனைக் கண்டால் பாம்பு நடுங்கும் . சிவன் முடிமலே பாம்பு இருக்கும் போது அது அஞ்சுவதில்லை . 'என்ன கருடா! சுவியா? என்று கேட்குமாம் . எனவே 'மலையோர் வலியோரைச் சார்ந்து வாழ வேண்டும்' என்கிறார் சிவபிரகாச சுவாமிகள் .

'மலையோர் வலிய விரவலரை அஞ்சார் வலியோர் தமதைத் தாம் மருவில் - பலியலே கடவாள் அவிர சடமைலே கட்சுவி அஞ்சாதே படர் சிறை அப்புள் அரசைப் பார்த்து.' - (பாடல் . 9)

திங்கள் கறை இருள் :- வானத்தில் பவனி வரும் சந்திரனிலே உள்ள கறையை (இருளை) நீக்குவதற்கு அவன் கவலைப்படுவதில்லை . ஆனால், அவன் உலகின் இருளை நீக்கி, ஒளியைத் தருகிறான் . உயர்ந்த குணமுடைய மலேயோரிடமும் சில குறைகள் இருக்கலாம் . அதைப் போக்கிக் கொள்ளும் ஆற்றலும் அவர்களிடம் இருக்கலாம் . ஆனால், அதைப் போக்க அவர்கள் நனைப்பதில்லை . தம் மலேயான ஆற்றலைக் கொண்டு, பிறர் துன்பங்களைப் போக்குகிறார்கள் . தம் குறைகளைப் பொறுத்துக் கொண்டு சந்திரனைப் போல, பிறர் குறைகளை நீக்குவதே பெரியோரின் கடமையாகும் .

'தம் குறை தீர்வு உள்ளார் தளர்ந்து பிறர்க்கும் உறுமம் வமெ குறை தீர்க்கிறார் விழுவியோர் - திங்கள்

Written by -நுணாவிலர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Wednesday, 02 August 2017 16:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 16:24

கறகை இருளாக நீ க்கிக் கருதாது உலகில்
நிறகை இருளாக நீ க்கும் மலே நினு. - (பாடல் . 10)

ஐம் புலன்கள் :- சஹாவளி எனறால் சமுழல் காற்று. துப்பு எனறால் வலிமை. சுவை, ஓளி, ஓசை, மணம் , ஊறு என பவகை ஐம் புலன்கள் . அற்பமான அறிவுடயைவரகை புல்லியர் எனறு கஹுவர் . உண்மயான அறிவுடயைஹோர் மயெப்புலவர் ஆவார் . சமுழல் காற்றான சஹாவளிக் கு வலிமை அதிகம் . சிறிய புல் பஹோன்ற துரூம்புகளகை த்ஹிக் கிசு சமுழறி வீ சி விடும் . ஆனால் , அதனால் கல்தஹணகை த்ஹிக் கி வீ ச முடியாது . சஹாவளிக் காற்றகை விட வலிமை மிக் கது கல்தஹண் . இதஹேஹால் தான , மயெயாகிய ஐம் புலன்களும் , தங் கள் திறமயினால் கஹறகை அறிவுடயைவரிடயை ஹேநஹோயினகை உண் ஹாக் கும் . ஆனால் , இந்த ஐம் புலன்களினால் , மயெயறிவுடயை பறியிவர் களிஹம் ஹேநஹோயினகை உண் ஹாக் க முடியாது – கல்தஹண் களகைப் பஹால் . இங் கு 'ஹேய' என்பது புலன்களின பாதிப்பகை கஹிக் கும் .

'பஹாய்ப்பு புலன்கள் ஐந்தும் ஹேய புல்லியர் பால் அன்றியஹே
மயெப்புலவர் தம் பால் விளயைவாம – துப்பின
சமுழறும் கஹால் கல்தஹணகை சஹாவளி பஹாய்சு
சமுழறும் சிறுபுன் துரூம்பு.' - (பாடல் . 11)

ஓன்பது வாயில் உஹம்பு :- கஹ்டுப்பாஹு இல்லயைனால் தணண் ஹர் ஓரிடத்தில் தங்கி
நிறகாது . தங் கு தடயினறி ஓகக் கஹிய நீ ரகை, சிறிய துவாரமூள் ள கஹடத்தில்
வகை திறுகக் க முடியாது . அது ஓழுகி ஓடி விடும் . இது ஆசு சரியமில் லகை . ஆனால்
ஓஹ்டகை கஹடத்தில் அந்த நீ ர் ஓழுகி ஓஹதிறுந் தால் அது வியப்புக் கஹியதாக்கும் . ஹம்
உஹலில் உள்ள உயிரும் நீ ரகைப் பஹால் ஓரிடத்தில் நிற்பதில் லகை . உஹலுக் கஹுத் தீ ஹ் கு
வரூங் கால் , உயிர் உஹம்பிலிறுந் து நீ க் கி விடும் . ஹம் உஹல் ஓன்பது துவாரங் களகை
கஹண்டது . இந்த உஹலில் உயிர் தங் கியிறுப்பதுதான ஆசு சரியமானது . 'உஹலகை விஹ்டு
உயிர் பிறிந் து விஹ்டதே' எனறு வியப்பதஹே , வதேனகைப் பஹுவதஹே அறியாமயைகும் .

'வரூந் தும் உயிர் ஓன்பான் வாயில் உஹம்பில்
பஹாரூந் துதல் தானஹே புதுமகை – திறுந் து இழாய் !
சீ தம் நீ ர் பஹள்ளல் சிறுகஹடதது ஹில் லாது
வீ தலஹே நிறுறல் வியப்பு.' - (பாடல் . 12)

மதியின கலகை அளவு நின்ற கதிர :- சந் திரனகை மதி என்பர் . கதிர எனறால் கிரணம் . சஹரியன்
கிரணததுக் கும் கதிர எனறு பயெர் . அதன் கதிர வபெப்பமானதும் , மிகுதியானதும்
ஆகும் . சந் திரன் கதிர கஹளிர ச்சியானது , சந் திரனின கிரணங் கள் வளரூவதும் ,
தயே வதுமானவகை . சந் திரன் தயேும் பஹழுது அதன் கிஹணங் களும் கஹயையும் . இதஹே
பஹால் , கஹடகை கஹணம் கஹண்ட மலேஹேரின் வளளத் தன் மகை, சலெ வம் பறுகும்
பஹழுது கஹடயையும் அதிகரிக் கும் , சலெ வம் கஹயையும்மனால் வளளத் தன் மயையும்
கஹயையும் என்கின்றார சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் .

'பறுகக் கமஹாஹு சுவூக் கம் பறறு பஹாஹுக் கு ஏற்ப
விறுப்பமஹாஹு கஹாஹுப் பர் மலேஹேர் - சுவூக் கும்
மலகை அளவுநின்ற மூலமாதஹே! மதியின
கலகை அளவுநின்ற கதிர' - (பாடல் . 13)

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Wednesday, 02 August 2017 16:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 16:24

செல்வச் சரூகக் கு கட்டாது:- உயரத்திலும் வலிமையிலும் இமயத்துக்கு அடத்தது மரூ மலயாகும் . அதை அசகை க யாராலும் முடியாது. அப்படியான மரூ மலயைச் சிவபிரான் முப்பரங் களை எரிக்க வில்லாக வளதை தார் . ஓரூவர் பரூஞ் செல்வராக இரூக்கலாம் . இச் செல்வத்தினால் அவர் ஓரூ பொழுதும் கர்வம் கொள்ளக் கட்டாது. அவர்கள் சரூகக் கடநை தால் அவர் செல்வம் அழிந்து போகும் . மரூவயையும் வளகைக் கட்டிய ஓரூ சிவன் இரூப்பது போல, செல்வச் சரூகக் குடயையோரின் கர்வத்தை அடக்க ஓரூவர் வரூவார் என்று மலரூம் பக்களைச் சட்டுகின்ற பண்ணூக்கு ஆசிரியர் கற்றுக்கின்றார் .

'தொலயைப் பரூஞ் செல்வத் தோற்றத்தோம் என்று தலயையவர் சரூகக் கும் சார்தல் - இலயைல் இரகைக் கும் வண்டு ஊதுமலர் ஈரங்கோதாய் மரூ வரகைக் கும் வந்தன்று வளவை.' - (பாடல் . 14)

அன்புடயைார் அறம் , புகழ் பரூவார் , -பசே இயலாத ஊமகைகள் கல்வி கற்பது கடினம் . கற்றாலும் அதை எடுத்துரகைக் கு முடியாது. பார்வயைற்ற கரூடர் களூக்கு விளக்கு இரூந்தாலும் பொரூள்களைக் காண முடியாது. அன்புடயைவர்களால் அறத்தயையும் , புகழயையும் அடயை முடியும் .

'இல்லானூக்கு அன்பு இங்கு இடம் பொரூள் ஏவல் மற்று எல்லாம் இரூந்தும் அவறக் கு எனச் செய்யும் - நல்லாய் ! மொழி இலார் கக் கு ஏது மூதுநில் ? தரீயும் வழி இலார் கக் கு ஏது விளக் கு'- (பாடல் . 15)

கழியினும் செல்லாதோ கடல் :- கடலை அடத்துள்ள உப்பங்கழி சிறியது. கடலோ பரீயது. ஆனாலும் கடல் தன் பரூமயை எண்ணி உப்பங்கழியிலும் பாயாமல் இரூப்பதில்லை. கழி சரூரூங் காதபடி அதனிலும் பாயும் . அதே போலப் பரீயவர்கள் தாம் பரீயோர் என்று கர்வமின்றித் தாழ்ந்தவர்களதைத் தேசிச் சனென்று உதவூவர்கள் .

'தம்மயையும் தங்கள் தலமயையும் பார்த்து உயர்ந்தோர் ; தம்மதை மதியார் தமை அடநை தோர் - தம்மின் இழியினும் செல்வர் இடர்தீர்ப்பார் அங்கு கழியினும் செல்லாதோ கடல் .' - (பாடல் . 16)

வாழை மரம் :- வாழை மரத்துக்கு அரம்பை என்றும் ஓரூ பயெர் உண்டு. வாழை மரத்தின் அடியில் பல கூட்டிகள் முளைத்திருக்கும் . இவற்றைக் கீழ்க்கன்று என்றும் கற்றுவர் . சுவமைக்க வாழைப் பழத்தை மக்களூக்கு அளித்து பிறகு, வாழை அழிந்து விடும் . அதன் அடியில் கரூத்து விட்டு முளைத்துள்ள வாழைக் கூட்டிகள் , தாய் வாழை பழங்களை அளித்துத் தான் அழிந்ததை அறிந்திருந்தும் , தாங்கள் வளரந்து மக்களூக்குப் பழங்களைக் கொடுக்கக் கட்டாது என்று வளராதிரூப்பதில்லை. அது போல, இரூப்பவர்களூக்கு இல்லலை என்று கற்றுது கொடுத்து, வரூமயைடநைது, இறந்து போய் விடுகிறான் ஓரூவன் . அவனூக்குப் பின் அவன் கழந்தகைகள் பரீயவர்களாகின்றனர் . தன் தந்தை கொடதை தன்மயைல் வரூமயைடநைது இறந்துபட்ட நிலை தங்கள் களூக் கும் வரக் கட்டாது என்று அவன் கழந்தகைகள் இரூந்து வரூவோரூக்கு ஈயாதிரூப்பதில்லை. அறிவூடயையோர் வாழகைக் கூட்டிகள் போல் வாழ்வார்கள் .

Written by -நுணாவிலர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Wednesday, 02 August 2017 16:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 16:24

'எந்தநை நல் கபீரந் தான் இரப்பார்க்கு ஈந்து என்று அவன்
மனைத் தர்தம் ஈகமை மறுப்பரோ - பனைத்தொடீ
நின்று பயன் உதவி நிலல்லா அரம்பயைின் கீழ்க்
கன்றும் உதவும் கனி.' - (பாடல் . 17)

இன்சொல் பசே வணெட்டும் :- சபீரியனை அழல் கதிரோன் என்றும், சந்திரனை
தண்கதிரோன் என்றும் அழைப்பர். இரூநீ ர் என்புது கடல். குளிர்ச்சியான சந்திர
கிரணங்களால் கடல் பொங்குகிறது, வெப்பமான சபீரிய கிரணங்களால் கடல் பொங்காது,
வற்றிப் போகும். குளிர்ச்சி பொருந்திய சந்திர கிரணங்களைப்போல இன்சொற்களை
உடையவனைக் கண்டு, அவன் பசே சகைக் கட்டு இவ்வூலகோர் மகிழ்ச்சி அடைவர்.
வன்சொற்கள் உடையவனைக் கண்டு, அவன் பசே சகைக் கட்டு, உலககோர் முகம்
சுளித்து, அவனை வெறுப்பர். எனவே அனைவரும் இன்சொற்களையே பசேசுதல்
வணெட்டும்.

'இன்சொல் அன்றி இரூநீ ர் வியன் உலகம்
வன்சொலால் என்றும் மகிழாதே - பொன்சயெ
அதிர் வளையாய்! பொங்காது அழல் கதிரால் தண் என
கதிர் வரவால் பொங்கும் கடல்.' - (பாடல் . 18)

நல்லோர் வரவநே நலம் அளிக்கும் :- தனெறல் காற்று மனை மயையானது. சூழல் காற்று
கடும்மயையானது. கல்வி அறிவுடையோர் நல்லவர்கள். கல்வி அறிவற்றோர் தீயோர்.
மாமரம் தனெறல் வீ சும் காலத்தில் துளிர் விடும். சூழல் காற்று வீ சும் போது, அதன்
கிளகைகள் முறிந்து வருந்தி நிற்கும். இதேபோல நல்லோர் வரும் போது மக்கள் மகிழ்ச்சி
அடைவர். கல்வியறிவற்ற தீயோர் வரும் போது மக்கள் சோர்ந்து துன்பமடைவர்.
எனவே, நல்லோர் வரவநே நலம் அளிக்கும்.

'நல்லோர் வரவான் நகமை முகங்கொண்டு இன்பு உறீ இ
அல்லோர் வரவான் அழுகுவார் - வல்லோர்
திரும்பும் தளிர் காட்டித் தனெறல் வரத்தமோ
வரும்புதும் சூழல்கால் வர்.' -- (பாடல் 19)

பெரியவர் சயெல்கள் :- மண்டு என்றால் நோய். கலுழ்தல் என்றால் அழுகல்; எரி என்பது
நெருப்பு. இழுகு என்பது வெண்ணெய். நம் உடல் உறுப்புகளில் சிறந்தவை கண்ணளவே.
மற்ற உறுப்புகள் நோயினால் துன்புறும் பொழுது, நம் கண்கள் தானே
நோயுற்றதுபோலக் கண்ணீர் சொரிந்து அழுகின்றன. அதேபோல, பெரியோர்,
மற்றவர்களுக்கு வரும் நோயை, துன்பங்களை, தங்களுக்கு வந்ததாகவே
கருதுவார்கள். அவர்கள் துன்பம் கண்டு, நெருப்பில் இட்ட வெண்ணெய் போல மனம்
உறுகுவார்கள், கண்ணீர் வடிப்பார்கள்.

'பெரியவர் தம்நோய்போல் பிறர்நோய் கண்டு உள்ளம்
எரியின் இழுகு ஆவர் என்க - தெரி இழாய்!
மண்டு பிணியால் வருந்து பிற உறுப்பகை
கண்டு கலுழும்மே கண்.' - (பாடல் 20)

எழுத்து அறிவார் :- சூரநீ ர் - ஆகாய கங்கை. மிகை- கங்கையின் நீர்ப் பெருக்கம்.
எழுத்து- இலக கணநில. பகீரதன் ஆகாய கங்கையை மண்ணுலகத்துக்குக்

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
 Wednesday, 02 August 2017 16:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 16:24

கொண்டுவரக் கடும் தவம் புரிந்தவன். இதற்கு இறவைன் அருள் புரிந்தான். ஆனால், கர்வம் கொண்ட கங்கை, உலகை அழித்து விடும் நோக்குடன் விண்ணிலிருந்து இறங்கினாள். அப்போது, சிவபிரான் அவள் சரூகக் கு அடங்கத் தன் சடையை விரித்து, கங்கையின் வகேத்ததை தாங்கினார். கங்கை வளம் சிவனின் சடையில் ஓடுங்கிச் சரூகக் கடங்கியது. அதே போல இலக்கண அறிவற்றவர் நிறையைக் கற்றிருக்கலாம். ஆனால் இலக்கண அறிவடையவர் முன், அவர்களுடைய கல்வியின் பரூகக் கு, சிவனின் சடாமுடியில் சரூகக் குற்ற கங்கை அடங்கி ஓடுங்கியது போல, அடங்கி விடும் -

'எழுத்து அறியார் கல்விப் பரூகக் கு அனதையும்
 எழுத்து அறிவார் காணின் இலகை ஆம் - எழுத்து அறிவார்
 ஆயும் கடவாள் அவிர சடமைன் கண்ட அளவில்
 வீ யும் சூரநீ ர் மிகை.' - (பாடல் . 21)

அறிவே ஒருவன் உயர்வும், தாழ்வும் :- பாம்பின் தலையில் தோன்றுவது மாணிக்கக் கல். பாற்கடல்; தபய்மயானது. ஆனால் தவேர்கள் பாற்கடலைக் கடந்த போது. ஆலகாலம் எனப்படும் கொடிய விடம்தான் கிடத்தது. பாற்கடலில் தோன்றியது என்று ஆலகால விடத்தையாரும் குடிக் க மாட்டார். அதே போல, ஒருவர் தாழ்ந்த சாதியில் பிறந்து, அவர் அறிவு மாணிக்கக் கல் போல, உயர்ந்ததாக இருக்கலாம். இன்னொருவர் உயர் குடியில் பிறந்தவராக இருக்கலாம். அவர் அறிவற்றவரானால் யாரும் மதிக்க மாட்டார்கள். ஒருவன் உயர்வு, தாழ்வு அவன் சாதியைக் கருதி நிர்ணயிக்கக் கட்டாது. அறிவே அதன் அளவு கலோகும் .

'ஆக்கும் அறிவான் அலது பிறப்பினான்
 மீ க்கொள் உயர்வு இழிவு வணை டற்க - நீ க்குபவர்
 ஆர் அரவின் பரூமணி கண்டு என்றும்
 கவரார் கடலின் கட்டு.' - (பாடல் . 22)

நோன்பு ஆற்றல் திகழ்ச்சி தரும் :- கல் வலிமையானது. எறும்பு மிகச் சிறிது. அக் கல்லின் மீ து, சிறிய எறும்புகள் தொடர்ந்து ஊர்ந்து சன்னால், அக் கல் தயேந்து, குழி விழுந்து விடும். அதே போல தவம் செய்பவன் மிக் வலிமையுடையவனாக இருந்தாலும், அவன் பண்களுடன் பழகினால், அவன் மன உறுதி, கல் தயேந்து குழி விழுவது போலத் தளர்ந்து போகும் .

'பகர்ச்சி மடவார் பயில் நோன்பு ஆற்றல்
 திகழ்ச்சி தரும் நஞ்சுத் திட்பம் - நகிழ்ச்சி
 பறும், பரிக் கின்ற மூலை பதோய்! பலகால்
 எறும்பு ஊரக் கல் குழியுமே.' - (பாடல் . 23)

காக்கை விரும்பும் கனி:- சோலையில் மணம் தரும் மலர்கள், சுவை மிக்க கனிகள் பறவைகள் உள்ளன. வண்டுகள் மலர்களில் உள்ள தனை உண்ணும். ஆனால் அங்குள்ள காக்கைகள் சுவை மிக்க கனிகளை உண்ணாது, கசப்பான வபேபின் பழத்தலை விரும்பி உண்ணும். அதே போல, ஒருவர் நற்குணங்களைப் பற்றி இருக்கலாம். உயர்ந்தோர் அவர் குணங்களைப் பாராட்டலாம். ஆனாலும், கீழ்மக்கள், நல்ல கனியை விரும்பாத காக்கைத் தலைப் போல, அவர் குற்றங்களைப் பற்றியே என்றும் கற்றுவர் .

'உண்டு குணம் இங்கு ஒருவர்க்கு எனினும் கீழ்
 கொண்டுகுபுகல் வது அவர் குற்றமே - வண்டு மலர்
 சகேகை விரும்பும் சிழும் பொழில் வாய் வமேபு அன்றோ
 காககை விரும்பும் கனி.' - (பாடல் . 24)

கல்லா அறிவின் கயவர் :- புனை என்ற தபும் கனமில்லாதது, நீ ரில் மிதக்கும் . அதில்
 ஏற்றப்பட்ட கனமான பொருளும் நீ ரில் மிதக்கும் . அதே போலக் கல்வி அறிவில்லாதவர்
 கனமற்ற ஓடத்தபை போல அறிவற்ற மட்டர்களாக இருப்பார்கள் . அறிவும் ஒழுக்கமும்
 உடயை கற்றோர் கனமுள்ள கல்லபை போன்றவர்கள் . கல்வி அறிவற்ற மட்டர் தங்கள்
 பொழுதகை கழிக்கக் கற்றோருடன் நட்புக் கொண்டுகுபழகினால் , கற்றவர்களான அந்த
 நல்லவர்கள் , தங்கள் கனத்தபை, பெருமயை இழப்பார்கள் . எனவே கற்றறிந்த மக்கள்
 மட்டருடன் சரேதல் கட்டாதாம் .

'கல்லா அறிவின் கயவர் பால் கற்று உணர்ந்த
 நல்லார் தமது கனம் நண்ணாரே, - வில் ஆர்
 கணயின் பொலியும் கரும் கண்ணாய் ! நொய்து ஆம்
 புணயில் புகும் ஒண் பொருள் .' - (பாடல் . 25)

கண்ணின் கருமணி:- பெரொளி கொண்டவன் சரியன் . கண்ணின் கருமணி, ஒளியகை
 காண வல்லது . கண்மணியின் ஒளி, தன் இருப்பிடமாகிய கண்ணின் அளவோடு
 பொருள்களபை பார்ப்பதில்லை . வானத்தின் எல்லை வரகை சின்று, எல்லாப்
 பொருள்களயும் காட்சிகளயும் காண்கின்றது . அதே போலக் கல்வியானது,
 சரியனபை போல பெற்றிவறு மயைமாக விளங்குகின்றது . சிறந்த புலவர்களின் அறிவோ
 அவர்களது உருவத்தபை போலக் குறவாக அமயைத்து, கண்ணின் கருமணி ஒளி போல
 எல்லா மயெப் பொருள்களயும் உணர் வல்லதாக இருக்கின்றது . ஒருவர் உருவம் கண்டு
 அவர் அறிவின் திறனை மதிக்கக் கட்டாது .

'உடலின் சிறுமகை கண்டு ஒண் புலவர் கல்விக்
 கடலின் பெருமகை கடவார் - மடவரால்
 கண் அளவாய் நின்றதோ காணும் கதிர் ஒளி தான்
 விண் அளவு ஆயிற்றே விளம்பு.' - (பாடல் . 26)

முளகைகும் எயிறு:- குழந்தகைகளுக்கு முளகைகின்ற பற்களினால் கடினமான
 பொருள்களபை மென்று உண்ண முடியாது . சுவயைான தின்பண்டங்கள் வலியனவாக
 இருந்தாலும் , முளகைகும் புதிய பற்கள் , தங்களுக்கு எதுவித உதவியும் சயெயாத
 நாக்கிறகு, தாங்கள் சிரமப்பட்டுக் கடினமான உணவுகளபை மென்று கொடுத்து,
 நிறைந்த சுவயைதை தருகின்றன . அதே போலக் கற்றறிந்த பெரியோர் பிரதிபலன்
 எதிர் பாராமல் , முளகைகும் பற்கள் போல, பிறருக்கு உதவுவார்கள் .

'கமமாறு உகவாமல் கற்று அறிந்தோர் மயெ வறுந்தித்
 தம்மால் இயல் உதவி தாம் சயெவர் - அம்மா!
 முளகைகும் எயிறு முதிர் சுவை நாவிற் கு
 விளகைகும் வலியன தாம் மென்று.' - (பாடல் . 27)

முனிவினும் நல்குவர் மத்திரூர் :- வாழமைரம் காலயாகப் பழங்களயும்,
 காய்களயும் தரும் . அதே போல மத்திரூர் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் போதும் , கோபமாக

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-
 Wednesday, 02 August 2017 16:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 16:24

காழ் ஒன்று உயர்திணை கதவு:- வரைமான கதவின் தாழ் உறுதியாகவே இருக்கும். அதே போல நல்ல அறங்கள்; சிறந்த நபிகளின் பொருளை உணரக் கூடிய அறிவுடையோரால் செய்யப்படுதல் வேண்டும். அறிவில்லாதவர் செய்யும் அறங்கள், தாழ் இல்லாத கதவைப் போல உறுதியற்றவையாகும். அறிவில்லாதவர் செய்யும் தரூமங்களும் பயனதை தராதாம்.

'பன்னும் பனுவல் பயன்தரே அறிவு இலார்
 மன்னும் அறங்கள் வலி இலவே - நல நுதால்
 காழ் ஒன்று உயர்திணை கதவு வலி உடதைத்தோ
 தாழ் ஒன்று இலது ஆயின்தான்.' - (பாடல் . 32)

கரகை காப்பு உளதோ கடல் :- குளம் சிறியது. எனவே, தன்னுள் அடங்கும் படியான குறைந்த நீரையே கொண்டிருக்கும். அந்த நீர் வளியேறாதிருக்க கரகைகளைத் தனக்கு அரணாக வைத்திருக்கும். கடல் மிகப் பெரியது. பரந்த நீர்ப்பரப்பைத் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ளது. தன்னுடைய நீர் எங்காவது போய்விடாமோ என்று கடல் கவலையடவையில்லை. ஆகவே, தன்னகத்து நீராகக் காவலாக, கடல் கரகைகளைப் பெற்றிருக்கவில்லை. இதேபோல, சிறியவர்கள், குளத்தைப் போல, குறைவான குணங்களையே பெற்றிருப்பர். எனவே, இவர்கள் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது அவசியம். பெரியோர், கடலைப் போல, நிறைவான குணங்களைப் பெற்றிருப்பர். இவர்களை ஒருவரும் இகழமாட்டார்.

'எள்ளாது இருப்ப இழிஞர் போற்றற்கு உரியர்
 விள்ள அறிஞர் அது வேண்டாரே - தள்ளாக
 கரகை காப்பு உளது நீர் கட்டு குளம், அன்றிக்
 கரகை காப்பு உளதோ கடல்?' - (பாடல் . 33)

குரூட்டுக் கண் அஞ்சாது இருளாகு:- வாள்விழி என்றால்; வாளினைப் போன்ற ஒளி பெற்ற கண்கள். அவை இருளாகக் கண்டு பயப்படும். ஒளி இல்லாத குரூட்டுக் கண்கள் இருளாகக் கண்டு அச்சப்படுவதில்லை. இதே போல, அறிவுடைய பெரியோர், வாள் விழிகளைப் போல, மானம் உடையவர்களாக இருப்பர். ஆகவே, பழியைக் கண்டு அஞ்சுவர். ஆனால், அறிவில்லாதவர் - மானம் அற்றவர் தம் மனைநாடி வரும் பழியைப் பொறுத்துக் கொள்வர், பழிக் கு அஞ்சார். பெரியோர் பழிக் கு அஞ்சுவர். சிறியோர் பழிக் கு அஞ்சார்.

'அறிவு உடையார் அன்றி அதுபெறார் தம்பால்
 சிறி பழியை அஞ்சார் சிறிதும் - பிறநுதால்!
 வண்ணம் செய்வாள் விழியே அன்றி மறகைகுரூட்டுக்
 கண் அஞ்சுமோ இருளாகக் கண்டு.' - (பாடல் . 34)

அறிவினரகை காழுறுவர் :- வாழ்பைப்பழமும், பாலும் இனிமையான சுவையுடையன. புளித்த காடி நீர், முகம் சூளிக் கவகைகும் தன்மையுடையது. இனிய வாழ்பைப்பழம் சுவை மிகக் பாலுடன் சேரும். ஆனால், புளிப்பான காடி நீர், இனிப்பான வாழ்பைப்பழத்துடன் சேராதது. அதுபோல, நபி பலகற்ற அறிவுடையவர் பல இனிய பண்புகள் பெற்றிருப்பர். இவர்கள் மனை மக்கள். படிப்பற்ற கீழ்மக்களிடம் பண்புகள் இருக்காது. பாலும் பழமும் இணைவது போல, இனிய பண்புகள் கொண்டவர்களை, அதே போன்ற மனை மக்கள் விரும்புவர். காடி கதலியை விரும்பாதது போல, கற்றறிந்த

மனே மக்களா, கல்லாத கீழ் மக்கள் விரும்ப மாட்டார்கள்.

'கற்ற அறிவினரகை காமுறாவர் மனே மக்கள்
 மற்றையர்தாம் என்னும் மதியாரே - வறெறி நடுபு
 வலே வணேடும் வாள் விழியாய்! வணேடா புளிங்காடி
 பால் வணேடும் வாழ்பைபழம்.' - (பாடல் . 35)

தக்காரக்கோவார் :- நலெ, மக்கள் உணவாக்கு அவசியம். ஆகவே, நறெபயிராக்கு நீர்
 இறபைப் பர் உழவர். காயந்த புல்லாக்கு எவரும் நீர் இறையார். மக்களாக்குப்
 பயன்படும் நலெலபைப் போல, இவ்வாலகத்துக்குத் தகுதியுடைய நன் மக்கள் மிகவும்
 தவே. எனவே, அந்த நன் மக்களாக்கு எப்பொருளையும் கொடுப்பர். தகுதியற்ற
 கீழ் மக்களால் இவ்வாலகிற்கு எதுவிதப் பயனும் இல்லை. காயந்த புல்லபைப் போலப்
 பயன்ற கீழ் மக்களாக்கு எவரும் பொருள் கொடுக்கமாட்டார். மனே மக்களாக்கே
 உதவாவர்.

'தக்காரக்கோவார் தக்கார்க்கு அளிப்பார் இல் என்று
 மிக்கார்க்கு உதவாவார் விழும்பியோர் - எக்காலும்
 நலெலாக்கு இறபைபதே நீர் அன்றிக் காட்டுமுளி
 புல்லாக்கு இறபைப் பரே போய்?' - (பாடல் . 36)

விந்தமலையெயர்வா தாழ்ந்தது:- விந்தமலையெ தன் உயரத்தால் மிக்கக் கர்வங்
 கொண்டிருந்தது. அதை அறிந்த குள்ள முனி அகத்தியர், அதன் அகந்தையை அழிக்க,
 அம்மலையின் முடியின் மீது தம்கையை வைத்து அழுத்த, மலையெயர்வா கும்பி,
 அமுங்கிப் போயிற்று. அதே போல, ஒருவன் தன்னையெயர்ந்தவன் என்று கபறி, கர்வம்
 கொண்டது, பெரியோர் முன்பாகத் தன்னையெ புகழ்ந்து கபறிக் கொள்ளல் கபடாது.
 அப்படி அவன் அகந்தை கொண்டால் விந்தமலையெக்கு நடந்ததுதான் நிகழும்.

'பெரியார் முன் தன்னையெ புகழ்ந்து உரத்த பதே
 தரியாது உயர்வா அகன்ற தாழும் - தரியாய் கொல்
 பொன் உயர்வா தீர்ந்த புணர் முலையாய்! விந்தமலையெ
 தன் உயர்வா தீர்ந்த தன்று தாழ்ந்து.' - (பாடல் . 37)

நல்லோர் நட்பு நலன் தரும் : காய்கள் நமக்குப் பயன்படவன. காய்கள் முற்றிப்
 பழமானாலும் அவற்றை நாம் உண்ணலாம். அதே போல நல்லவர்களால் பலருக்குப் பலன்
 உண்டு. அவர்கள் நட்பு நாள் தோறும் வளரந்து பெரும் பலனைத் தரும். தாவரங்களின்
 கருத்தான இளம் தளிர்கள் உறுதியற்றவை. அவை நன்கு முற்றினால் பழுப்படைந்து
 விடும். இப்பழுவால் ஒருவிதப் பயனும் இல்லை. இதே போல, தீயோர் உறுதியற்றவர்.
 அவர்கள் நட்பு வளராது, நன்மை தராது, தயேக கபடியது. நல்லோர் நட்பு நலன் தரும்.
 தீயோர் நட்பு துன்பம் தரும்.

'நல்லார் சயெம் கணை மனையாள் தோறும் நன்று ஆகும்
 அல்லார் சயெம் கணை மனையாள் ஆகாதே - நல்லாய்களே
 காய் முற்றின் தின் தீங்கனி ஆம் இளம் தளிர் நாள்
 போய் முற்றின் என ஆகிப்போம்.' - (பாடல் . 38)

கற்றறியார் நட்பு தீமை பயக்கும் :- பச்சிளங்கொடி பரவிச் சின்று படர்ந்து, மனெ

Written by -நுணாவிலபர் கா. விசயரத்தினம் (இலண்டன்)-

Wednesday, 02 August 2017 16:23 - Last Updated Wednesday, 02 August 2017 16:24

வணேட்டும், 19. நல்லோர் வரவு நலன் அளிக்கும், 20. பரியோர் மற்றவர் துன்பம் கண்டு உருகுவர், 21. இலக்கணம் கற்றவர் மூதல் இடம் பெறுவர், 22. அறிவே ஒருவன் உயர்வும், தாழ்வும், 23. நான்பு ஆற்றல் திகழ்ச்சி தரும், 24. காக்கை விரும்பும் கனி, 25. கற்றறிந்தார் மட்டாது சரேக் கட்டாது, 26. ஒருவன் உருவங் கண்டு அவர் அறிவை மதிக்கக் கட்டாது, 27. பரியோர் பிரதிபலன் பாராது பிறருக்கு உதவ்வார், 28. முனிவிலும் நல்குவர் மத்திரர், 29. ஞானிகள் துன்பங் கண்டு ஒதுங்கார், 30. அறம் செய்து உய்கவடி, 31. பரியோர், பிறர் துன்பங்களதைத் தாமே ஏற்று அவர்களபைப் பாதுகாப்பர், 32. அறிவில்லாதவர் செய்யும் தருமங்கள் பயனதைத் தராது, 33. கடலுக்குக் கரைகிடயாது, 34. கருட்டாக் கண் அஞ்சாது இருளுக்கு, 35. கற்றாரகைக் கற்றாரே காமுறுவர், 36. மலேலோர் தக்காரக் கோவர, 37. கர்வம் கொண்டிருந்த விந்தமலதைன் உயர்வு தாழ்ந்தது, 38. நல்லோர் நட்பு நலன் தரும், 39. கற்றறியார் நட்புத் தீ மபையக்கும், 40. பொருட் சலவத்தவை விடக் கலவிச் சலவமே சிறந்தது.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிச் சொன்ன நன்நறிகள் மக்கள் மத்தியில் பரவிச் சனென்று, அவர்கள் சிந்தயிற்பதிவாகி, அவர்தம் வாழ்வியலமலே நிலபைப்படுத்தும் என்பதில் கருத்து வறேபாடு இல்லயெனலாம்.

wijey@talktalk.net